

begravelsestale.dk

Kære alle

Tak fordi I er her i dag for at tage afsked med Lars Henrik Holm – for os: Far.

Du blev født den 2. november 1962 og nåede 61 år. Du voksede op i Randers, blev tømrer, og du gjorde noget så enkelt og så stort som at lade hænderne fortælle, hvem du var. Du startede dit eget lille snedkerværksted og skabte møbler, der skulle holde længere end de fleste af os tør love. De sidste 20 år boede du i Aarhus, men du bar altid duften af træ og lyden af værkstedet med dig – som en stille puls i familien.

For mig var du min far, min læremester og min største støtte i livet. Jeg hører stadig din stemme en tidlig lørdag morgen, solen ind gennem værkstedsvinduet, støv i luften, maskinerne stille endnu. Du lagde hånden på mit skulder og sagde: "Tålmodighed er dit bedste værktøj." Den sætning har bygget mere i mig end nogen maskine nogensinde kunne. Du lærte mig at gøre tingene rigtigt – ikke hurtigt. At vælge ordentlighed frem for genveje, respekt for materialer og for mennesker, og at møde verden med ro, punktlighed og blik for detaljen.

Du var nøjagtig og arbejdsom. Beskeden, men aldrig lille. Din tørre humor kom som små kærvi i en perfekt samling – diskrete, præcise, lige der hvor det bandt os sammen. Du kunne sige to ord, hæve et øjenbryn, og hele rummet faldt til ro og smilte.

Du elskede at cykle, at lade årerne glide gennem vandet i kajakken, at stå ved drejebænken og forvandle en rå klods til noget, man helst ikke ville sætte fra sig. Og du havde en svaghed for den danske øltradition – ikke som pral, men som en rolig glæde ved det gode håndværk, andre også havde lagt sjæl i.

I dag savner vi dig, Far. Helle savner din hånd i sin. Mikkel og Signe savner dine

sikre råd og din rolige tilstedeværelse. Din søster Birgit savner din stille, loyale bror-energi. Og vi er mange, der vil savne lyden af værkstedet i baggrunden – som et løfte om, at ting kan repareres, at noget kan skabes, at dagen har en retning.

Når jeg tænker tilbage, forstår jeg, at du byggede mere end møbler. Du byggede mennesker. Du byggede os. Du lærte os, at et godt liv bæres af samlinger, man næsten ikke kan se: små handlinger af ordentlighed, et løfte holdt til tiden, en respektfuld hånd på skulderen, en tør bemærkning når det hele blev tungt. Og du lærte os, at træ – ligesom mennesker – svarer igen, alt efter hvordan man behandler det.

Vi skal nok bære dig videre. I de ting du byggede, der stadig står – borde med mærker efter vores liv, skuffer der glider blødt, hylder der bærer mere end bøger. I vores valg, når vi vælger rigtigt frem for hurtigt. I roen, når vi tager en dyb indånding og husker: tålmodighed.

Far, din rejse gennem Randers, værkstedet, Aarhus, på cyklen og i kajakken, har sat spor i os alle. Du var ikke en mand af store ord, men af holdbare handlinger. Og netop derfor holder det, du gav os, langt ind i den tid, der kommer.

Tak, Far. Tak for at have lært os at gøre tingene ordentligt. Tak for at være min læremester og min største støtte. Vi lover at passe på hinanden, på mor, på det du byggede – og at lade din ro leve videre i vores hverdag.

Hvil i fred, Lars.

Vi bærer dig med os, hver gang vi gør os umage.

Denne tale blev lavet med begravelsestale.dk. Besvar nogle få spørgsmål og generer din egen personlige tale nu på begravelsestale.dk

Lav din egen personlige tale på begravelsestale.dk